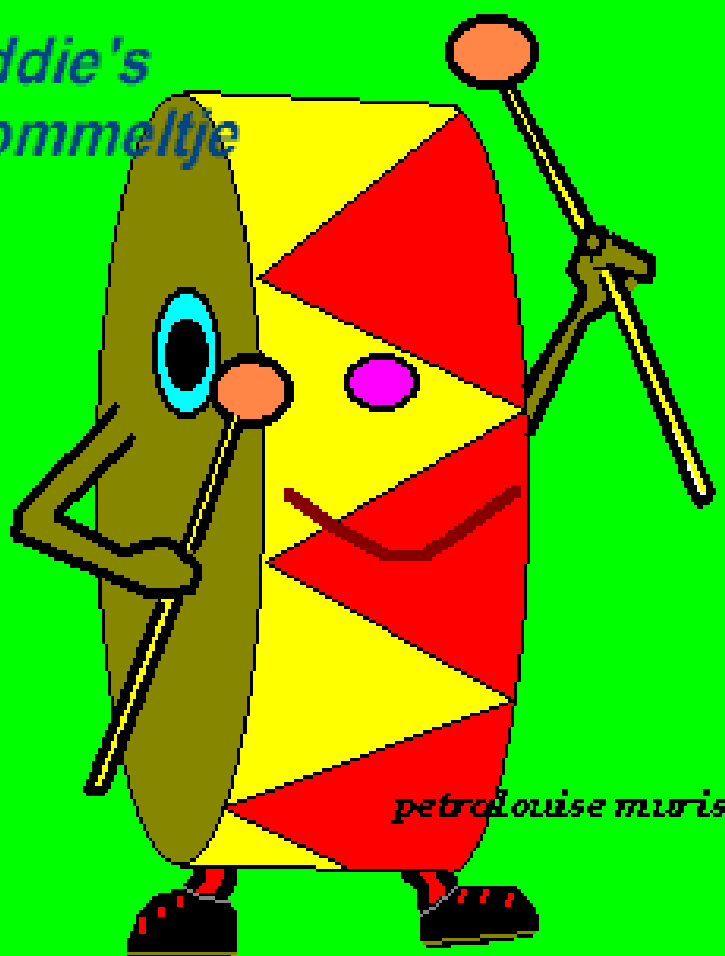

*Eddie's
trommeltje*

petrolouise muris

© Eddie's trommeltje.
Voorlees en leesboek
8 jaar
geschreven en geïllustreerd:
PetraLouise Muris.

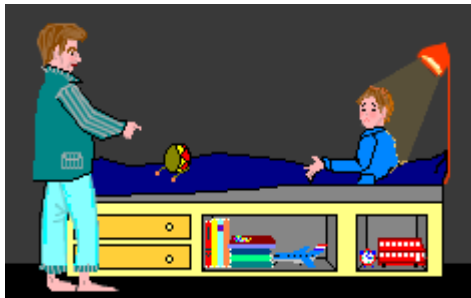

Bladzij	Hoofdstuk
3	1 Herrie in de nacht.
7	2 De zwerver.
10	3 Misschien zitten er bonen in.
13	4 De tweedehands winkel.
17	5 De vuilniswagen.
21	6 Opnieuw lelijk.
25	7 Eddie heeft zijn trommeltje.
29	8 Hier heeft u mijn trommeltje.

HOOFDSTUK 1 HERRIE IN DE NACHT.

Papa loopt Eddie's slaapkamer in.

'Wat is dat voor een herrie!' schreeuwt hij: 'ben jij gek geworden? Je gaat toch niet midden in de nacht op jouw trommeltje slaan?'

Eddie zit verschrikt in zijn bed. Hij is ook wakker geschrokken van het getrommel en door de regen die op het raam klettert.

'Ik heb het niet gedaan hoor, ik schrok wakker.'

'Niet gedaan?' Papa kijkt boos. 'Wat is dat dan op jouw voeteneind? Is dat geen trommel?'

Geef hier dat ding. Er wordt 's nachts niet getrommeld, hoor je?'

Papa neemt het trommeltje mee en gooit het buiten in de vuilniszak.

Als papa goed en wel in zijn bed ligt, ritselt de vuilniszak.

Het trommeltje klautert moeizaam uit de vuilniszak.

"Plons", daar valt hij midden in een diepe regenplas.

"Blub", pruttelt hij.

Hij schatert het uit van het lachen, hij slaat met zijn stokjes op zijn ronde buik.

'Ha, ha,' lacht hij: 'wat een mop, ik werd gelukkig in een vuilniszak gedumpt!
Nu kan ik eindelijk op reis, dat is wat anders dan in een duf stoffig kamertje, hi, hi!
Weet je wat ik ga doen? Ik neem de bus.
Waar stopt hier een bus?
Eerst moet ik uit deze regenplas rollen.'

Hij rolt holder de bolder uit de regenplas wat geholpen door de wind.
'Poeh,' zucht hij: 'wat een moeite, eens even kijken. Waar is die bushalte?'
'Ja ik heb geluk, daar is er één!' roept hij blij.

De bushalte is niet dichtbij, het duurt een poos voordat de trommel ernaartoe is gewaaid.
De laatste bus dendert net voorbij.
"Hoei!" een grote windvlaag zorgt ervoor dat het trommeltje wegwaait.
Het trommeltje rolt door de wind eerst naar de bushalte en dan rechtsomkeer een steegje in.
Daar rolderdeboldert hij tegen een stoeprand en tuimelt om.

Hij krabbelt overeind en concludeert dat hij nu wel erg ver van de bushalte verwijderd is.
'Waarom rol ik steeds de verkeerde kant op? Nergens is een bus te zien, misschien is er verderop nog een halte.'

Weer doet hij moeite om tegen de wind in naar een halte te rollen.
Eindelijk lukt het hem om het bushokje te bereiken.
Het is dezelfde bushalte van daarnet maar het trommelje denkt dat dit een andere halte is.

Hij rolt tot achter in het bushokje en wacht en wacht en wacht.

Een oog valt dicht en niet lang daarna zijn andere oog.

“Zoef, ritsel, kraak!” er waait een krant het wachthokje in.

De krant waait over het trommelje.

Het trommeltje krijgt het lekker warm.

Uur na uur gaat voorbij.

Er komt een meneer het bushokje in.

Hij neemt plaats op het bankje.

‘Brr, wat heb ik het koud! Hé, daar ligt een krant, als ik die onder mijn jas doe krijg ik het wat warmer.’

De meneer is een zwerver, hij heeft geen huis.

Hij heeft helemaal niets, alleen de kleren om zijn lijf.

Daarom slaapt hij altijd in het bushokje.

Hij pakt de krant en propt die tussen zijn kleding, dan ziet hij het trommeltje.

‘Ach, dat heeft een kind vergeten mee te nemen.’
zucht hij: ‘wat zielig, nu mist hij zijn trommeltje.’

De meneer geeuwt, hij heeft slaap.

Hij heeft de hele dag, zoals een vogeltje naar eten gezocht omdat hij geen geld heeft.

Met een hongerig gevoel valt hij toch in slaap.

De wind waait almaar harder het bushokje in.

Het trommeltje waait heen en weer.

“Rrrrr, knars, krrrrr,” klinkt het aldoor het bushokje.

De meneer wordt er wakker door.

‘Wat een herrie! Zo kan ik niet slapen!’ Hij grijpt het trommeltje en gooit die het bushokje uit.

Het trommelje schrikt wakker, hij weet niet dat hij uit het bushokje is gesmeten.

‘Ben ik nou hierheen gerold? Hoe kom ik nou hier terecht?’

Het trommeltje ligt in een regenplas, hij krabbelt eruit.

Met heel veel moeite lukt het hem om toch weer in het bushokje te rollen.

Door de aangewakkerde wind rolt hij luidruchtig heen en weer.

‘Pff,’ zucht het trommeltje: ‘dit moet niet lang meer duren. Ik hoop dat die bus snel komt. Ik rol maar heen en weer, ik word er duizelig van!’

‘Ligt dat ding nu alweer hier!’ schreeuwt een stem boven op het bankje.

Een grote grijphand tilt het trommeltje op en gooit het de rijweg op.

Vanaf de rijweg ziet het trommeltje de zwerver op het bankje liggen.

Hij wordt hoe langer hoe bozer en moppert:

‘waarom mag ik niet in het bushokje wachten?’

Waarom moet ik hier in de regen op de bus wachten? Ik rol weer terug hoor!’

Terwijl het trommeltje zo rustig mogelijk naar het bushokje rolt, houdt hij de zwerver nauwlettend in de gaten.

Eindelijk ligt hij weer op zijn plekje. Dat is maar net op tijd want er raast een auto voorbij.

‘Zo, hier is het tenminste droog. Ik laat mij niet weer de straat op smijten,’ denkt hij: ‘op de rijweg is het behoorlijk gevaarlijk.’

Hij ligt op zijn buik om niet heen en weer te hoeven rollen.

HOOFDSTUK 2 DE ZWERVER.

De zwerver wordt wakker door het naderende verkeer, het wordt almaar drukker. De eerste bus zal weldra voor de halte staan en voor die tijd wil de zwerver weg zijn. Tot zijn grote verbazing ziet hij het trommelje liggen. Het trommeltje slaapt nog, maar wordt wakker door de grote grijphand. De zwerver denkt hardop: 'het is nog wel een mooi dingetje, wat zou het waard zijn?'

De bus stopt voor de halte. De buschauffeur opent de deur. 'Wilt u niet mee?' vraagt hij. 'Nee, ik wacht op iemand.' jokt de zwerver. Hij zou dolgraag met de bus meewillen maar hij kan geen kaartje kopen, hij heeft geen geld. De buschauffeur sluit de deur en de bus rijdt weg. 'Och wat sneu, nou heb ik die bus gemist!' jammert het trommeltje: 'ik wilde mee, nu moet ik nog langer wachten.'

De grijphand laat hem niet los, hij wordt van top tot teen bekeken. 'Wat een geluk er mankeert niets aan, het heeft geen enkele beschadiging. Ik zou die trommel kunnen verkopen,' mompelt de zwerver: 'dan kan ik een broodje kopen of misschien een pak vla. Toch wel zielig voor dat kind, ach tegenwoordig worden de kinderen toch verwend. Hij zal het ding niet missen.'

'Nee, nee,' gilt het trommeltje: 'dan moet ik weer in een kamertje, dat wil ik niet meer!'
Maar de zwerver hoort het trommeltje niet, hij stopt het ding in de voering van zijn jas.

Het is snel licht, het zonnetje schijnt.
Het waait niet meer en daarom is de zwerver blij.
Hij zingt en verkent een aantal prullenbakken op zijn tocht naar het centrum.

'La, la, la, hé hier ligt een halve appel!
Wat een geluk, ik heb al iets te eten!'
Het deert de zwerver niet dat er al iemand aan de appel heeft geknabbeld. Hij eet hem smakelijk op.
Zijn maag knort nog steeds, maar meer dan de halve appel vind hij niet.

Dan denkt hij aan het trommeltje.
Hij weet een winkel waar zij spullen kopen en verkopen.

Het is een tweedehandswinkel, hij is er bijna.
Hij haalt het trommeltje vast tevoorschijn, maar dan...!
Struikelt hij over een losse steen en blijft kreunend liggen.
Het trommeltje rolt over de straat en belandt onder een grote rolcontainer.

De zwerver heeft alleen twee trommelstokjes, daarom gaat hij opzoek naar het trommeltje. Hij kijkt hier en dan weer daar, nergens is het trommeltje te bekennen.

De man vergeet om onder de grote rolcontainer te kijken. Na een poosje loopt hij mopperend weg.

Zo ligt de trommel de hele dag onder een grote rolcontainer.

Het trommeltje kan niet overeind komen er is te weinig ruimte onder grote afvalbak.

Hij kan ook niemand waarschuwen, zijn stem is te zacht en zijn trommelstokjes zijn verdwenen.

Hij ziet mensen voorbij komen en ratten die uit een regenput klauteren.

Als het begint te regenen en iedereen een droog plekje zoekt komt de zwerver langslopen.

Hij loopt eerst voorbij maar loopt dan terug en heft de klep van de container op.

Terwijl de zwerver in de afvalbak graait, gilt het trommeltje: 'pak me, pak me, ik kan niet weggrollen!'

De zwerver hoort alleen langsrijdende auto's en de regen die op de container neerkomt.

Het lukt het trommeltje om onder de container heen en weer te schuiven.

Nu hoort de zwerver hem wel, hij moppert:

'rot ratten! Als jullie maar niet denken dat jullie maar iets krijgen, ik houd alles zelf!'

Hij pakt overrijpe bananen, een half brood en een een paar half verrotte mandarijnen en stopt alle eetbare dingen tussen zijn jasvoering.

'Heb ik eventjes geluk vandaag, ik heb lekker te eten.' lacht hij blij.

HOOFDSTUK 3 MISSCHIEN ZITTEN ER BONEN IN.

Het trommeltje schuift nog steeds heen en weer.

De zwerver gooit met een smak het deksel dicht waardoor het trommeltje schrikt.

Het blijft doodstil liggen.

‘Zo enge beesten,’ schreeuwt de zwerver: ‘van mij krijgen jullie niks, blijven jullie maar lekker onder die container!’

Hij kijkt niet één keer onder de grote groene afvalbak en verdwijnt in de verte.

Het trommeltje ligt hulpeloos onder de groene afvalbak.

Het kan er niet eerder onderuit dan dat de bak weggerold zal worden.

Die wordt niet weggerold, de container moet daar nog dagen staan voordat de vuilniswagen komt.

Dagen en nachten gaan voorbij, het trommeltje heeft allang spijt dat hij wilde reizen.

Het trommeltje begint roestplekjes te vertonen en dat kriebelt.

'Waarom haalt niemand mij hieronderuit, er is toch wel ergens een kind dat mij hebben wil?' jammert het kleine trommeltje, hij valt in slaap. Dan droomt hij dat hij geritsel hoort. Hij ziet niet wat dat geluid veroorzaakt.

Het trommeltje wordt plots verschoven. Met een ruk wordt hij onder de groene container weggehaald. Hij voelt hoe scherpe tandjes een gaatje proberen te prikken.

'Au!' gilt het trommeltje: 'wie doet dat!'

Een enorme rat zo groot als de container, doemt op in de zwarte nacht.

'Misschien zitten er bonen in!' hoort hij heel hard zeggen.

Het trommeltje schrikt wakker.

Er is geen enorme rat, maar wel tientallen kleine ratten.

Zij zijn geen droom, zij zijn echt.

Het arme trommeltje wordt naar de stoeprand versleept.

De ratten denken dat hij een concervenblikje is met bonen erin, de beestjes hebben honger.

Zij rollen hem van de stoeprand en drukken hem tegen de regenput.

De ratten willen het trommeltje in het riool gooien, omdat zij daar eten willen.

Daar zijn hun nestjes en daar leven zij.
Zij zijn teleurgesteld als het trommeltje niet door de afvoergaten van het putdeksel past.
Dan bedenken zij, dat zij de bonen er maar op straat uit moeten halen.
Het arme trommeltje wordt belaagd door de ratten, zij knagen er naar hartelust aan.
Zij proberen tevergeefs de bonen uit het blik te halen.
“Knars, knars, knars.” knarsen hun tandjes rond het trommeltje.
Het trommeltje is te hard voor hun scherpe tandjes.

‘Wat hebben we daar!’ roept een bekende stem, waardoor de ratten wegschieten.
Het trommeltje wordt opgeraapt door de man uit het bushokje.
‘Er heeft zeker een auto overheen gereden, wat ziet dat ding eruit! Heb ik de trommelstokjes nog?’

Hij poetst het trommeltje met wat spuug en de mouw van zijn jas.
Dan stopt hij hem tussen de voering van zijn jas.
‘Eerst “effies” slapen, morgen verkoop ik dat ding.’
Uitgeput zoekt hij zijn slaapplekje in het bushokje.

Het trommeltje is blij dat hij tussen de voering van de jas zit, het is er lekker warm.
Hij denkt aan de opdringerige ratten en aan de regen en de wind.
Hij vindt het niet leuk meer op straat, het is er koud en het weer zorgt voor roestplekjes op zijn lijfje.
Hij is blij dat de zwerver hem wil verkopen.
Misschien koopt een kind hem en wordt er weer met hem gespeeld.

HOOFDSTUK 4 DE TWEEDEHANDSWINKEL.

Het is een stralende morgen.

Het zonnetje is al heel vroeg opgestaan waardoor de vogels luid zingen.

De zwerver wordt wakker, hij rekt zich uit en mompelt: 'ik moet opstaan, straks komt de eerste bus. Ik moet hier wegwezen!'

Hij voelt langs zijn jas: 'aha, ik heb dat trommeltje nog, ik ga dat ding proberen te verkopen.

Wacht eens, ik voel nog wat, hè lekker een mandarijntje, eerst even eten en dan ga ik op pad.'

Hij pelt het mandarijntje en smikkelt die lekker op.

'Zo... nou, dan ga ik maar. Dag bushok tot vannacht!'

Zoals elke dag kijkt hij in iedere afvalbak of er iets eetbaars in ligt.

Alles wat te gebruiken of eetbaar is beland in de binnenvoering van zijn jas.

Hij weet nog niet dat er een groot gat aan de onderkant van de voering is.

Daardoor valt het meeste weer op de straat.

De wandeling verloopt erg traag.

Het trommeltje hoopt dat zij snel in de winkel zullen zijn want er valt van alles bovenop hem.

Na drie kwartier zijn zij er.

'De winkel is nog dicht,' pruttelt de zwerver: 'het is nog voor zessen en dat is nog te vroeg om open te gaan.'

Er hangt een briefje op de deur met de openingstijd.

Negen uur staat er.

Hij kijkt door de etalageruit.
Binnen liggen allerlei leuke spulletjes.
Wat zou hij dat allemaal graag willen hebben en dat
neer willen zetten in een mooi huis.
Maar hij heeft geen huis, daarom moppert hij dat hij
ook een huis zou willen hebben. Een warm huis met
een groot dak erboven.

Hij kijkt om zich heen maar ziet geen enkel bankje
in de straat, hij moet immers nog drie uur wachten.
Hij piekert of hij in het park zal wachten.
Het park is te ver daarom laat hij zich voor de deur
op de stoep zakken.
Hij haalt het trommeltje tevoorschijn en begint hem
weer te poetsen.

‘Hoe klinkt dat trommeltje eigenlijk?’ denkt hij.
Hij zoekt naar de stokjes in zijn jas.
‘Ach, ach, nee toch!’ roept hij: ‘ik ben van alles
kwijt! Ik heb een joekel van een gat in mijn jas!
Nou gelukkig maar, anders had ik hier gaan zitten
trommelen.’ Ha, ha,’ lacht hij: ‘dan hadden de
mensen allemaal wakker geworden.
Tja, ik moet toch die trommelstokjes vinden.
Weet je wat? Ik loop weer terug.’

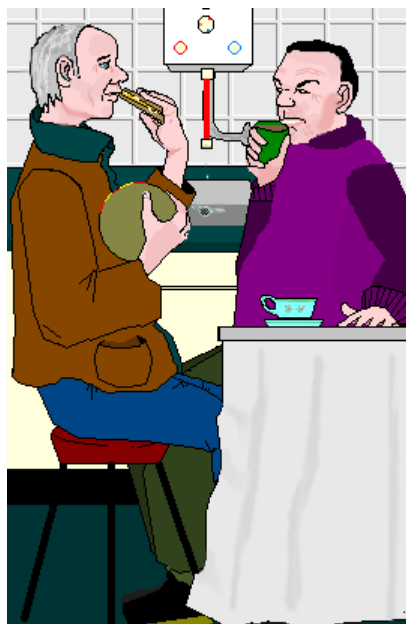
Zuchtend loopt hij langs de stoepranden op zoek
naar de stokjes.
Tot zijn ergernis begint het weer te regenen.
‘Ik ga weer naar die winkel,’ zucht hij: ‘ik zit daar
tenminste droog. Dan maar geen trommelstokjes,
met een beetje geluk wil die verkoper deze trommel
toch van mij kopen.’

Het is kwart voor negen als de meneer van de tweedehandswinkel aan komt lopen. De zwerver slaapt tegen de deur.

'Pardon meneer, ik wil hierlangs, ik moet deze deur opendoen, wordt u eens wakker!'

'O sorry, ik ben in slaap gevallen. Ik ben hier om zaken te doen, wilt u alstublieft dit trommeltje van mij kopen?'

'Ach ja, komt u maar binnen. Lust u een kopje thee?' Hij draait de deur van het slot. 'Ik bekijk daarna het trommeltje.'

'Wat een mooie spullen staan hier!' verzucht de zwerver.

'Ja hè? De één vindt deze spulletjes mooi en de ander zou er geen geld voor over hebben. Komt u mee naar de keuken, het is daar lekker warm.'

De zwerver blijft in de deuropening van de keuken staan.

'Vooruit ga op die kruk zitten!' beveelt de winkelier. Hij schenkt hete thee in en legt er een boterham met kaas naast.

'Laat mij nou maar dat trommeltje zien.'

De zwerver overhandigd het trommeltje.

‘Waar zijn de trommelstokjes?’

‘Die zijn er niet bij, ik was zo dom om die dingen in mijn jas te bewaren. Ik heb ze verloren.’

‘Ach zo, ik zie dat het trommeltje beschadigd is, u krijgt er niet veel voor. U heeft ook geen stokjes, ik geef er een euro voor.’

‘Een euro?’ De zwerver waant zich rijk.

‘Ik wil er niet meer voor geven, daarvoor is het ding te lelijk.’

Het trommeltje ziet er inderdaad afschuwelijk uit.

Een ander zou het ding allang weggegooid hebben.

De zwerver kijkt trots naar de euro.

Hij neemt zich voor om meer spullen te gaan zoeken en te verkopen.

Spullen die hij buiten vindt.

De thee en de boterham zijn op.

‘Bedankt,’ zegt de zwerver: ‘ik moet maar weer eens gaan.’

Als hij buiten door de etalage naar binnen kijkt, ziet hij dat het trommeltje wordt neergezet.

Tevreden loopt hij weg.

Ondertussen pakt de winkelier het trommeltje weer.

‘Vroeger heb ik zo’n trommeltje van mijn opa gekregen. Het was een leuk stevig trommeltje, de bovenkant was van zeemleer.

Tja, dat is zo’n tijd geleden!

Als ik dit ding wat opknop en er nieuwe stokjes voor maak is hij weer als nieuw.’

Hij brengt het trommeltje naar het keukentje en zet hem op het aanrecht.

HOOFDSTUK 5 DE VUILNISWAGEN.

Het trommeltje ligt op het aanrecht in het keukentje in de tweedehandswinkel, daar ligt het al weken. Het ziet er nog net zo groezelig uit als toen het gebracht werd.

Omdat het trommeltje daarvan baalt en niet in de winkel ligt, springt het van het aanrecht.

“Plof,” het komt ongelukkig op zijn kant terecht.

Het trommeltje probeert de winkel in te rollen maar dat gaat heel moeilijk.

Er zit een grote deuk aan de zijkant waardoor het rollen niet te doen is.

Het trommeltje ziet er nu lelijker uit dan voorheen.

‘Ach, wat ben ik toch een domoor, ik had gewoon op het aanrecht moeten blijven liggen.’ jammert hij.

Hij ligt amper op de grond als de winkelier opeens weer in het keukentje staat.

‘Wat is er gevallen? Is er iets stuk?’

Hij ziet het ingedeukte trommeltje op de grond.

Wat heeft hij een spijt dat hij het ding nog niet heeft opgeknapt, dan was dit vast niet gebeurt.

Het trommeltje had dan in de winkel gelegen, misschien zou het verkocht zijn.

Hij probeert de deuk eruit te duwen.

“Klingel,” gaat de bel, er is een klant.

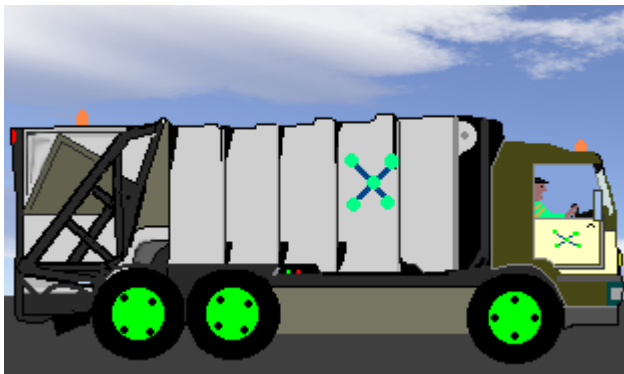
‘O, een klant, ik gooi dit ding maar weg.’

Met een zwaai beland de trommel in de vuilnisbak.

‘Och, och,’ zucht het trommeltje: ‘was ik maar bij Eddie gebleven. Ik moet deze vuilnisbak uit.’

Hij probeert tevergeefs uit de vuilnisbak te klauteren.

Dinsdagmorgen is de verkoper heel vroeg in zijn winkel om de vuilnisbak naar buiten te rollen. De vuilniswagen is dichtbij, bijna bij de vuilnisbak. Het trommeltje voelt dat de vuilnisbak wordt

versleept. Hij is erg angstig. Dan wordt de vuilnisbak omhoog getild en leeg gekiepert.

Het arme trommeltje ligt tussen de blikjes, pampers en andere viezigheid.

Gelukkig voor hem is de vuilniswagen vol, er kan niets meer bij.

Daarom rijdt de vuilniswagen naar het afvalverwerkingsbedrijf.

Al het vuil belandt op een lopende band.

Het trommeltje ligt nu ook op de lopende band.

Vlijtige handen grijpen het plastic ertussenuit.

Andere het blik.

Op de band ligt nu enkel het vuil dat verbrand mag worden.

Alles wat nog bruikbaar is, is ertussenuit gehaald.

Het trommeltje ligt in een krat met ijzerwaren.

Het is de bedoeling om al het ijzer om te smelten zodat er andere dingen van gemaakt kunnen worden.

Misschien een auto, misschien worden het schroeven, misschien spullen voor in de bouw.

Het trommeltje knijpt zijn oogjes dicht, hij vindt het niet fijn om omgesmolten te worden.

Dan moet hij in een grote bak witheet vloeibaar ijzer. Hij denkt almaar aan Eddie.

Opeens wordt hij uit de krat gepakt.

‘Och kijk eens wat een leuk ding, jammer van die deuk. Baas? Mag ik dit trommeltje meenemen?’

‘Dat is eigenlijk niet de bedoeling! Ach wat, neem mee dat ding!’

‘s Middags ligt het trommeltje in de kofferbak van een Opel en ‘s avonds wordt hij eruit gehaald.

Het trommeltje lijkt te zijn gered.

De handen die hem vanmiddag van de lopende band hadden gepakt, zetten hem nu stevig vast op de werkbank.

Heel behoedzaam wordt het trommeltje uitgedeukt.

‘Hoe zou ik er nu uit zien?’ denkt het trommeltje:

‘zou iemand met mij willen spelen?’

Gelukkig voor het trommeltje kan hij zichzelf niet zien, zijn verf is er zowat af en een lasnaad is gescheurd.

Hij is nog lang geen trommeltje.

Pas na twee weken is hij weer mooi rond.

Nu moet hij opnieuw geschuurd en geverfd worden.

Rode driehoeken omhoog en gele omlaag.

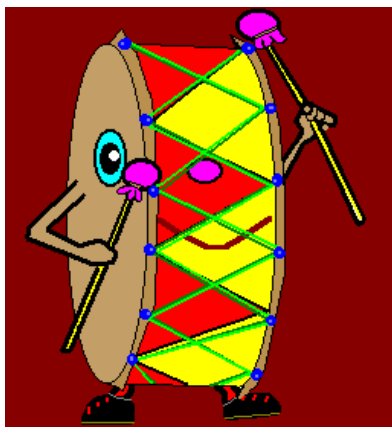
Hij krijgt ook mooie zeemleren lappen.

Een voor de bovenkant en één voor de onderkant, zodat je een mooi geluid krijgt als je er met trommelstokjes op slaat.

Nu moeten er nog trommelstokjes voor gemaakt worden.

Het trommeltje is mooier dan voorheen.

Het heeft zelfs nieuwe trommelstokjes.

Zijn zeemleren zijkanten zijn met elastiek en blauwe kralen afgezet.

‘Joepie denkt het trommeltje: ‘wat ben ik gelukkig!’

‘s Avonds geeft hij een drumconcert voor alle muggen die zich om de

buitenlamp hebben verzameld. Die zijn niet bijster enthousiast.

Hun gezoem klinkt er bovenuit.

Dan gaat plots de schuurdeur open.

‘Wat een herrie komt hier vandaan, staat hier soms een radio aan?’

Het trommeltje laat zich van schrik op zijn zijkant vallen.

“Klingel klonk,” klinkt het.

‘Wat is dat daar? Een trommel? Geen geherrie in mijn omgeving, hup dat ding gooi ik over de schutting!’

HOOFDSTUK 6 OPNIEUW LELIJK.

Met een boog beland het trommeltje in de straat
naast een afvalcontainer.
Het komt zo hard neer dat het weer een deuk heeft
opgelopen.
Het trommeltje kijkt beteutert, hij heeft spijt van zijn
drumsolo, de muggen konden het toch niet
waarderen.
Met een scheur in de zemenlap lijkt hij op een
sparpot.
De hele nacht ligt hij in de regen.
Pas 's morgens wordt hij gevonden en in een tas
gepropt.
Zo af en toe valt er iets bovenop hem, eerst een
vest en daarna een beker.

Als hij uit de tas wordt gehaald ziet hij een bekend
gezicht.
Het is het gezicht van de zwerver.
Die mompelt blij: 'hoera ik heb weer een leuk
trommeltje gevonden en een mooi vest.
Ik krijg er vast veel geld voor.
Ik ga meteen naar de tweedehandswinkel!
De zwerver weet niet dat het dezelfde trommel is.
Hij loopt de winkel in.
De winkelier loopt op hem af en zegt: 'heb jij weer
mooie dingen gevonden? Laat maar zien.'
Hij bekijkt de beker, er ontbreekt geen stukje.
'Twintig eurocent.'
Dan bekijkt hij het vest.
'Mm, prachtig het moet wel gewassen worden.
Is twee euro genoeg?'

'Ik wil drie euro voor al deze spullen.' zegt de zwerver.

'Maar dat trommeltje moet opgeknapt worden anders kan ik hem net zo goed weggoaien.' moppert de winkelier.

'Drie euro, anders neem ik alles weer mee.' zegt de zwerver.

'Goed, jij krijgt jouw drie euro, wil je thee?'

'Nee ik ga weer, dag tot kijk!'

De verkoper wast het vest en de beker en zoekt daarna spullen om het trommeltje te repareren. Twee dagen later ligt het trommeltje in de etalage. Zo goed als nieuw. Alleen is het geen trommel meer maar een grote spaarpot.

Eddie loopt langs en drukt zijn neus tegen de etalageruit.

Hij wil het trommeltje omdat papa zijn oude trommel heeft weggegooid.

Hij speelde er zo graag mee, daarom loopt hij naar binnen.

"Klingel," gaat de bel.

'Wat kan ik voor jou doen?' vraagt de winkelier.

'Ik wil graag weten hoeveel dat trommeltje kost wat daar in de etalage ligt.' De winkelier pakt het

trommeltje en zegt: 'voor twee euro mag je hem hebben.'

'Maar die trommel is kapot,' pruttelt Eddie: 'er zit een gleuf in. Mag hij niet goedkoper?'

'Jongen dit is een spaarpot, dat kun jij toch wel zien?'

'Hij lijkt op een trommel.' zegt Eddie.

'Wil jij hem wel of niet kopen?'

'Ik moet er over denken, dag meneer.'

Eddie holt de winkel uit.

De verkoper roept hem na: 'als je deze spaarpot wil kopen moet je niet te lang nadenken want verkocht is verkocht.'

Eddie is thuis, hij zit bij zijn vader op schoot, dat doet hij zelden.

Hij doet dat alleen als hij iets wil hebben.

'Toe pap, mag ik twee euro?'

Heb jij niets meer in jouw spaarpot?'

'Ik heb daar wel geld in maar dat wil ik er niet uithalen.'

'Wat wil jij dan met dat geld doen?'

'Ik heb een trommeltje in de etalage van de rommelwinkel zien liggen.'

'Niks daarvan, jij krijgt geen herrie ding. Jullie willen tegenwoordig alleen speelgoed dat veel lawaai maakt. Ik heb niet voor niets die vorige weggegooid. Jij zat midden in de nacht te trommelen, weet je nog?'

'Ach pap, alsjeblieft?'

'Oké slijmjurk, je mag hem halen.

Trommelen doe je voortaan buiten en 's nachts moet hij in de kast.'

Papa graait in zijn broekzak opzoek naar zijn portemonnee.
Hij haalt er een munt van twee euro uit en geeft die aan Eddie.
'Dit gaat van jouw zakgeld af, dat snap jij zeker wel.'

Eddie heeft zijn zin gekregen hij heeft twee euro.
Hij holt ermee naar de tweedehandswinkel.

Het trommeltje ligt in de etalage, de stokjes ontbreken en erg mooi is die ook niet.
Eddie twijfelt. 'Zal ik hem wel of niet kopen?
Is die trommel wel twee euro waard?'

Dan staat de zwerver opeens naast hem.
'Dat is een prachtige trommel hè?'
Eddie zegt: 'hij kost twee euro, ik weet niet of hij dat waard is. Hij ziet er erg lelijk uit.'
'Twee euro? Ik heb er pakweg tachtig cent voor gehad!'
De zwerver vertelt over het vorige trommeltje dat elke keer in het bushokje rolde.
Eddie weet zeker dat de zwerver het over zijn oude trommeltje heeft.
'Weet je wat kind, ik loop met je mee naar binnen. Twee euro! Is die man gek!'
'Klingel,' gaat de bel.
'We komen voor de trommel!' roept de zwerver: 'maar je krijgt er geen twee euro voor.'
'Ik moet er toch aan verdienen? Ik moet ook eten en mijn huur betalen.' moppert de winkelier.

HOOFDSTUK 7

EDDIE HEEFT ZIJN TROMMELTJE.

De zwerver staat met Eddie in de tweedehands-winkel.

Hij is boos dat hij maar tachtig cent aan het trommeltje heeft verdient en dat de winkelier er twee euro voor vraagt.

‘Ik heb tachtig cent gehad en je hoeft niet aan dat kind te verdienen. Haal er maar gerust een euro af.’
Eddie zegt: ‘ik weet niet of ik dat trommeltje nog wil kopen. Het ziet er zo lelijk uit!’

‘Ben je nou mal,’ schreeuwt de zwerver: ‘die trommel is voor jou!’

En tegen de winkelier zegt hij: ‘geef op dat ding, ik koop hem terug. Hier heb jij jouw tachtig cent.’

‘Goed kerel hier is die dan.’

De winkelier overhandigd het trommeltje en de zwerver geeft tachtig cent.

‘Als jij nog zaken wilt doen, dan verkoop ik je niets terug en afdingen mag je ook niet!’ reageert de winkelier boos: ‘ik moet eraan verdienen, snap je!’

‘Ha, ha,’ lacht de zwerver: ‘tot kijk.’

Buiten geeft hij het trommeltje aan Eddie.

‘Zo kind, veel plezier ermee.’

‘Nee,’ zegt Eddie: ‘ik wil de trommel niet voor niets. U krijgt mijn twee euro!’

‘Dat is lief van jou kind, maar dat hoeft echt niet, ik ben rijk zat.’

Eddie weet inmiddels beter.

Iemand die in een bushokje slaapt heeft geen huis en is dus arm.

Eddie drukt zijn twee euromunt in de hand van de zwerver.

‘Dank u wel meneer!’ Hij holt naar huis.

‘Hi, hi,’ grinnikt de zwerver, hij kijkt in zijn hand: ‘dat is een broodje worst. Nee ik ga naar die goedkope supermarkt, dan kan ik een heel brood en een pak melk en een paar appeltjes kopen.’

Eddie laat zijn trommel aan zijn vader zien.

‘Jeetje Ed,’ reageert papa als hij het trommeltje ziet: ‘wat een onding heb jij gekocht, wat een lelijk ding! Waar zijn de trommelstokjes?’

Eddie vertelt over de zwerver en de winkelier.

‘Daar heb je goed aan gedaan,’ zegt papa: ‘een zwerversbestaan is moeilijk en hard. Geen huis, dus geen warmte en vrienden zal hij ook bijna niet hebben.

‘Weet je wat Ed, ik heb een goed idee. Ik lap die trommel op en jij gaat er geld mee verdienen. Niet voor jezelf maar voor die arme man. Het is toch ook een spaarpot?’

‘Moet ik dan buiten gaan trommelen?’

‘Nee, dan krijgen we misschien narigheid. We doen het voor de hele familie en misschien bij de bureu. Ik zal het eerst vragen.’

Eddie is meteen door het dolle.

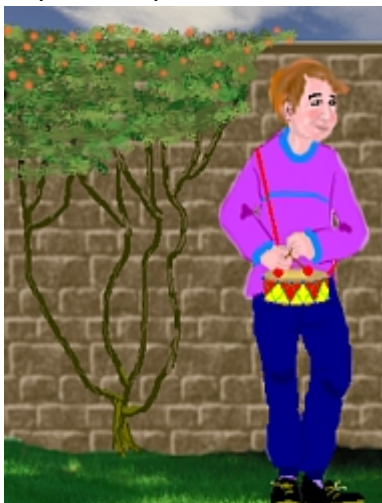
‘Wanneer gaat u de trommel opknappen?’

‘Vanavond begin ik eraan. Ik hoop dat hij zaterdag af is want dan gaan wij naar oma. Dan hoort zij ook eens een goede drumsolo, hè Ed?’

Ondertussen hoort het trommeltje wat papa en Eddie met elkaar bespreken.
Dank zij de zwerver heeft Eddie hem toch gekocht.

Papa begint meteen na het eten aan het trommeltje.
'Er moeten ook trommelstokjes bij, heb ik nog spullen om dat te maken? Ik ga dat ding maar eerst uitdeuken.' mompelt hij.

Papa heeft plezier in het werk.

Diezelfde avond nog, wordt het trommeltje geleverd. Hij vraagt aan mama of hij een riem van haar rode tas mag hebben. Die heeft hij nodig voor de trommelstokjes en een draagband. De avond daarna spant papa de groene elastieken opnieuw.

Als het trommeltje af is zet hij het binnen op de tafel.
'Als Eddie wakker is ziet hij hem staan.' zegt papa.

En dat is zo, 's morgens ziet Eddie zijn trommeltje. Hij is zo blij dat hij straalt van geluk, de trommel lijkt net nieuw.

Het is wel jammer van het spaargat aan de bovenkant.

Eddie probeert zijn trommel alvast.

Het klinkt niet erg zuiver.

‘Geeft niet,’ zegt papa: ‘als die maar geld opbrengt. Het is voor een goed doel.’

‘Goed genoeg.’ lacht mama, zij gooit een euro in de trommel.

‘Ik ga er ook alvast wat indoen.’

Eddie holt naar zijn spaarpot.

‘Wat kost een huis?’ schreeuwt hij.

Eddie rent met zijn spaarpot naar papa.

‘Maakt u hem even open? Hij mag leeg.’

‘Een huis kost erg veel geld, zoveel heb jij niet.’

‘Dan ga ik ook op school trommelen.’

‘Dat zou ik eerst maar vragen.’ zegt papa.

Dat weekend haalt Eddie veel geld op bij zijn familie en bureu.

Algauw weet de hele school dat er een arme man in het bushokje slaapt.

Iedereen wil wat voor hem doen.

De week daarop staat de burgemeester voor Eddies deur.

De burgemeester wil samen met Eddie de zwerver verrassen, hij heeft een woning voor hem.

Het verhaal gaat van mond tot mond.

De krant is ook ingelicht.

Het bushokje waar de zwerver overnacht is snel gevonden zodat iedereen weet waar zij naartoe moeten.

Er wordt een nacht afgesproken en dan gaat iedereen op pad.

Eddie zal midden in de nacht voor het bushokje moeten trommelen.

HOOFDSTUK 8 HIER HEEFT U MIJN TROMMELTJE.

De zwerver slaapt in het bushokje, hij weet van niets.

Zachtjes sluipen tientallen mensen naar de bushalte.

Als iedereen voor het bushokje staat, fluistert de burgemeester dat Eddie moet trommelen.

Eddie laat tromgeroffel klinken.

Dat klinkt erg dof omdat de trommel vol geld is.

Hij begint te schaterlachen omdat de zwerver niet wakker wordt.

Omdat Eddie zo moet lachen, lachen al de mensen mee.

Nu wordt de zwerver wel wakker.

Hij reageert: 'ik schrik me een hoedje! Is de bus er al? Hoe laat is het?'

Dan ziet hij Eddie tussen de menigte.

'Moet jij met de bus?' vraagt hij.

Eddie geeft de zwerver het trommeltje.

'Hier heeft u mijn trommeltje, er zit een heleboel geld in en u krijgt nog veel meer.'

'Ach ik droom nog, wat jammer.' pruttelt de zwerver.

Nu stapt de burgemeester naar voren en geeft de zwerver een sleutel.

'Dit is de sleutel van uw woning als u tenminste een dak boven uw hoofd wilt hebben.'

'Waar heb ik dit aan verdiend! Waarom word ik zo in de watten gelegd?'

Dat heeft u aan dit jongetje te danken en aan zijn trommel.' grinnikt de burgemeester: 'kom, wij gaan koffie in uw nieuwe huis drinken. Dan vertel ik nog veel meer.'

De zwerver weet niet wat hem overkomt, opeens straalt geluk hem toe.
Hij krijgt een huis met stoelen en tafels, een eigen keuken met potten en pannen.
Een bed met een warm dekbed en een kledingkast en nog veel meer.
'En tot slot,' zegt de burgemeester: 'hebben wij werk voor u geregeld, zodat u voor u zelf kunt zorgen.'

De zwerver is opeens geen zwerver meer.
Het is een man met een dak boven zijn hoofd en een trommel vol geld.
Hij zal een ander leven krijgen.

Als die nacht de feestvreugde voorbij is, zegt hij:
'Eddie wil jij jouw trommel niet terug?'
'Nee, ik ben er eigenlijk te groot voor, zet hem maar ergens voor de sier neer. Ik moet naar huis, ik kom nog wel eens langs als u dat goed vindt.'
'Natuurlijk jongen, mijn deur staat altijd voor jou open.'

Het trommeltje is tevreden, hij staat op de schoorsteenmantel vlak naast een klok.
Als er niemand thuis is roffelt hij zachtjes met zijn trommelstokjes op de maat van het tikken van de klok. Hij is van plan nooit meer weg te rollen.
Heel misschien komt er ooit een kindje met hem spelen. Hij vindt het niet erg om voortaan als een spaarpot door het leven te gaan. Hij heeft weer een huis en dat is belangrijk.

EINDE.